

(MPU alm.del-Spørgsmål 46)

Spørgsmål nr. 46:

Vil ministeren oversende en detaljeret oversigt, hvor det punkt for punkt er muligt at sammenligne det tyske olieberedskab, det svenske beredskab, det norske og det danske.

Svar:

Nærværende besvarelse er en opfølgning på min foreløbige besvarelse af MPU spørgsmål nr. 108 fra folketingsåret 2007-08, 2.samling. Af den foreløbige besvarelse fremgik, at Forsvarskommandoen ville indhente de nødvendige oplysninger i nabolandene. I den udstrækning det har været muligt for Forsvarskommandoen, er oplysningerne indhentet i nabolandene, alternativt har Forsvarskommandoen anvendt åbne kilder som f. eks. oplysninger lagt ud på Internettet af de pågældende institutioner m.v..

Forsvarskommandoen har opstillet den efterfølgende oversigt med udgangspunkt i sammenlignelige parametre. Forskelle i de enkelte landes opbygning - og sammensætning – af beredskabet, herunder forskelle i kyststrækningens geografi og længde, har dog visse steder vanskeliggjort en direkte sammenligning specielt på det økonomiske og personelmæssige område. Eksempelvis er det omkostningerne ved den samlede virksomhed for henholdsvis kystverket (Norge) og redningstjenesten (Sverige), der er anført, hvorimod der for Danmark alene er angivet omkostningerne til den maritime miljøovervågning og maritime forureningsbekæmpelse.

På ovennævnte baggrund har Forsvarskommandoen således om de øvrige landes forhold oplyst følgende:

"DANMARK

De organisatoriske forhold på det politiske niveau.

Ansvar for bekæmpelsen af olie- og kemikaliefurening på det åbne hav og de kystnære dele af søterritoriet blev i år 2000 overført til forsvarsministeren fra miljøministeren. Forsvarsministeren løser denne opgave i henhold til havmiljølovens § 34. Forsvarsministeren har gennem Forsvarskommandoen (FKO) delegeret opgaven til Søværnets Operative Kommando (SOK) for så vidt angår farvandet omkring Danmark. Der henvises i øvrigt til diagram for løsning af havmiljøopgaven, se bilag 2.

De organisatoriske forhold på det operative niveau.

SOK har det operative ansvar for bekæmpelsen af olie- og kemikaliefurening på havet. Opgaven er en integreret del af søværnets virke.

Opmærksomheden skal henledes på, at kommunerne - jf. havmiljølovens § 35, stk. 2 - i tilfælde af olie- eller kemikaliefurening har ansvaret for sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne. I henhold til samme paragraf i loven åbnes der i tilfælde af særlig alvorlig og omfattende

forurening af kyststrækninger og havne mulighed for, at ansvaret overtages af Forsvarsministeren (eller andre myndigheder, som ministeren bemyndiger hertil).

Forsvarsministeriets ansvar omfatter ikke faste installationer til havs, idet disse henhører under Miljøministeriets ressort. Ansvar for den umiddelbare bekæmpelse af forurening fra boreplatforme, undersøiske rørledninger og lignende installationer påhviler koncessionshaverne i samarbejde med Miljøstyrelsen. Udgifterne hertil afholdes af koncessionshaverne.

De organisatoriske forhold på det taktiske niveau.

De dedikerede miljøkapaciteter omfatter to beredskabsplågte miljødivisioner, bestående af fem miljøskibe med tilhørende materiel.

I forbindelse med en forurening koordinerer Søværnets Operative Kommando den operative indsats på havet via Maritime Assistance Service (MAS) i Århus. MAS kan udover de dedikerede kapaciteter anvende søværnets øvrige enheder - herunder tre geografisk dislokerede bekæmpelsesmoduler til brug på skibe af FLYVEFISKEN-klassen samt et mobilt miljøberedskab i form af et udrykningshold til kontrol og bevisindsamling. Endvidere disponeres der over enheder fra Marinehjemmeværnet, hvoraf 900-klassen er udstyret med flydespærring samt andre statslige skibe som assisterende enheder. Endelig er der også mulighed for chartre kapaciteter fra private interessenter/civile og udenlandske aktører.

Til bekæmpelse af forurening i forbindelse med offshore industrien råder firmaet ESVAGT over 2 indsatsteams med containeriseret udstyr. Platforme (skibe) til at transportere materiel og specialuddannet personel udpeges/chartres i hvert enkelt tilfælde.

Der udføres ikke egentlig statslig maritim miljøovervågning fra skibe. Den maritime miljøovervågning gennemføres i forbindelse med forsvarets og øvrige statsskibes generelle besejling af danske farvande samt i forbindelse med den etablerede farvandsovervågning og suverænitetshævdelse.

Som led i etableringen af det detaljerede maritime situationsbillede og forebyggende beredskab, og som supplement til den generelle farvandsovervågning, anvendes data fra EU-meldecenter, Vessel Traffic Service-Centers, i den udstrækning disse finder anvendelse i miljømæssig sammenhæng. Ansvar for EU-meldesystemet påhviler Søværnets Operative Kommando. Derudover har forsvaret iværksat en havmiljøvogterkampagne med indtil videre mere end 8000 tilmeldte vogtere.

Den flybårne havmiljøovervågning omfatter 500 timers årlig flyvning udført af specialudrustede fly fra flyvevåbnets. Flyovervågningen udføres over dansk territorialfarvand - herunder danske internationale stræder samt over den danske økonomiske zone (EEZ). Flyovervågningen er ikke pålagt indsatsberedskab, men flyvevåbnets helikopter og jagerberedskab kan indsættes ved konkrete mistanke om olieforurening. Forsvaret supplerer den flybårne overvågning af havmiljøet med anvendelse af satellitdata.

Opgaver og beføjelser i h.t. nationale love og bekendtgørelser m.v.

Forsvarets opgaver inden for havmiljø omfatter overvågning af havet, bekæmpelse af olie og kemikalieforurening af havet bortset fra forurening fra platforme jf. ovenstående. Ved forurening af havet, der stammer fra den normale drift af skibe, kan forsvaret udstede forbud og påbud. Disse har til formål at begrænse forurening eller risiko for forurening.

Forsvaret håndhæver bestemmelserne i havmiljøloven ved bevisindsamling, udstedelse af administrative bøder og politianmeldelse. Bevisindsamling om bord på skibe (ransagning og afhøring) kan forsvaret alene foretage, når der er tale om sager vedr. ulovlig olieudtømning fra skibe. I tilfælde af begrundet mistanke om skibes overtrædelse af havmiljøloven kan forsvaret anmode andre stater om at indhente de oplysninger fra skibet ved næste havneanløb (benævnt port state control), som er nødvendige for at fastslå, hvorvidt en overtrædelse af loven har fundet sted.

Forsvaret kan udstede administrative bøder for ulovlig udtømning af mineralsk olie. I tilfælde af anden overtrædelse er havmiljøloven anmeldes sagen til politiet, som herefter har ansvaret for den videre opfølgning støttet af forsvaret.

Personel og uddannelsesmæssige forhold.

Forsvarets personel bemander de danske miljøenheder. Samtlige besætningsmedlemmer på miljøskibene gennemgår specialkurser inden for havmiljø ved forsvarets egen skolestruktur.

Marinehjemmeværnet deltager i søværnets uddannelser i håndtering af flydespærringer på henholdsvis Flådestation Korsør og Marinestation København.

Flyvevåbnet afholder egne kurser for besætninger, der deltager i havmiljøovervågningen.

Alle danske miljøkapaciteter deltager årligt i en række øvelser, som arrangeres henholdsvis nationalt og internationalt.

Se i øvrigt bemærkninger om personel under afsluttende bemærkninger.

Økonomiske rammer.

I henhold til FKO årsrapportering 2007 udgør forsvarets omkostninger for den maritime miljøovervågning og maritime forureningsbekæmpelse tilsammen 85,4 mio. kr.

Materielmæssige aspekter.

De materielmæssige aspekter f.s.v.a. dedikerede og "assisterende" miljøenheder fremgår af bilag 1.

Afsluttende bemærkninger vedr. Danmark.

Den nationale målsætning for beredskabet er formuleret på baggrund af en vurdering af truslen for forurening af danske og tilstødende farvande med olie og andre skadelige stoffer. Herudover har en række særlige internationale konventioner og aftaler, som Danmark har forpligtiget sig til at gennemføre, dannet grundlag for udformning af målsætningen for det danske beredskab.

Internationale aftaler.

Dele af Danmarks beredskab varetages via internationale aftaler. Se bilag 4 for beskrivelse af disse.

NORGE

De organisatoriske forhold på det politiske niveau.

Fiskeri- og kystdepartementet i Norge har det politiske ansvar for bekæmpelsen af forurening på havet og dækker den norske fiskerizone. Departementet har delegeret det overordnede operative ansvar til Kystverket. Kystverket er inddelt i fem regioner, der sammen med Kystverkets Rederi står for udførelse af de operative opgaver. Kystverkets Rederi står for driften af Kystverkets skibe. Kystverkets beredskapsafdeling med kommandocentral ligger i Horten tæt på Oslo.

De organisatoriske forhold på det operative niveau.

Kystverket har i h.t. den norske "Forurensningsloven" det overordnede operationelle ansvar for bekæmpelsen af forurening. Rent operativt arbejder man imidlertid med 3 parter til at udføre forureningsbekæmpelse, herunder også den maritime:

- Det private beredskab
- Det kommunale beredskab
- Det statslige beredskab

Det private beredskab.

Alle private virksomheder har pligt til at etablere et beredskab, der kan håndtere udslip som følge af virksomhedens drift. Beredskabet skal være dimensioneret i forhold til risikoen for miljøet. Der stilles særlige krav til virksomheder med potentiel risiko for udslip, som f.eks. olieudvindingsoperatører, raffinaderier, tankanlæg og landbaseret industri, der håndterer miljøfarlige kemikalier. De norske operatørselskaber har til formålet etableret "Norsk Oljevernforening For Operatørselskap" (NOFO) der varetager selskabernes beredskabsforpligtelser på den norske kontinentalsokkel.

Det kommunale beredskab.

Det kommunale beredskab i Norge er baseret på en risikovurdering af den normale virksomhed i de forskellige kommuner. Kommunerne er organiseret i 34 beredskabsregioner med hver et tværkommunalt udvalg til at varetage det lokale beredskab og iværksætte forureningsbekæmpelsen. Det kommunale beredskab er dimensioneret til at håndtere mindre udslip.

Det statslige beredskab.

Det statslige beredskab er en overbygning på de to øvrige beredskaber og rettet mod bekæmpelse af større forureninger fra skibe eller andre ukendte kilder. Kystverket har ansvaret for driften og udviklingen af det statslige beredskab - herunder også opstilling af en organisation til bekæmpelse af en given forurening (bilag 3).

Såfremt, det er det private eller kommunale beredskab, der forestår bekæmpelsen, vil Kystverket fungere som tilsynsførende myndighed. Såfremt, en forurening viser sig at være for omfattende for det kommunale eller det private beredskab, kan Kystverket overtage ledelsen og bekæmpe udslippet i samarbejde med de øvrige beredskaber.

De organisatoriske forhold på det taktiske niveau.

Det private beredskab er den primære aktør i tilfælde af en eventuel olieforureningsbekæmpelsesaktion. NOFO har 16 containeriserede bekæmpelsesteams, der kan indsættes i en større mængde af forsyningskibe. Gruppen indeholder op til 25 chartrede enheder, hvoraf 3 er permanent udrustet. Enhederne udfører til dagligt regulære opgaver for operatørselskaberne. Selskaberne har imidlertid

forpligtet sig til uden yderligere varsel at afgive skibene til NOFO. NOFO udstyr er placeret i fem beredskabsdepoter fra Stavanger i syd til Hammerfest i Nord.

Beredskabsregionerne under det kommunale beredskab har oplagret udstyr i form af mindre skimmere, små og mellemstore spærringer, kystrensingsudstyr m.v.

Kystverkets Rederi har 11 skibe, hvoraf 4 indgår i det statslige beredskab til bekæmpelse af forurening af havmiljøet. Kystverket har 15 beredskabslagre, der er lokaliseret langs kysten i nærheden af Longyearbyen, Vadsø, Hammerfest, Tromsø, Lødingen, Bodø, Sandnessjøen, Ørland, Ålesund, Florø, Solund, Bergen, Stavanger, Kristianssand og Horten. Kystverket opererer også et dedikeret miljøovervågningsfly og udnytter satellitovervågning af udvalgte områder.

Det statslige beredskab varetages derudover af Kystvakten, der som selvstændig organisation er underlagt det norske søværn under Forsvarsdepartementet. Den norske Kystvakt råder over 10 skibe med maritim forureningsbekæmpelseskapacitet, hvoraf to (KV Ålesund og KV Harstad) er dedikerede havmiljøenheder. Fem enheder af Nornen-klassen opererer kun i kystnære farvande. Den norske kystvakt råder også over luftbårne ressourcer i form af helikoptere og chartrede civile fly, ligesom man kan trække på det norske forsvars overvågningsfly.

Opgaver og beføjelser i h.t. nationale love og bekendtgørelser m.v.

Kystverket er i h.t. "Forureningsloven" ansvarshavende myndighed i tilfælde af miljøforurening såvel på land som på havet.

Kystverket kan pålægge specifikke tiltag, kræve oplysninger og miljøundersøgelser i tilfælde af en akut eller truende forurening. Kystvakten deltager på anvisning af Kystverket. Er der mistanke om strafbare forhold vil Kystvakten foretage den indledende efterforskning med henblik på en senere straffesag.

Personel og uddannelsesmæssige forhold.

Kystverket, der har en bred opgaveportofølge, herunder det overordnede operationelle ansvar for bekæmpelsen af forurening til lands og til søs, beskæftiger samlet ca.1000 medarbejdere.

Kystverkets beredskabsafdeling i Horten har ansvaret for uddannelsen af både det statslige, det kommunale og det private beredskab i forureningsbekæmpelse. I Horten ligger Kystverkets "Senter for marint miljø og sikkerhet", der hvert år afholder en række kurser, øvelser og seminarer i såvel udførelse og ledelse af miljøforureningsbekæmpelse. Centeret uddanner årligt mellem 500 og 1000 personer, herunder mange udenlandske samarbejdspartnere bl.a. den japanske og den filippinske kystvagt.

Se i øvrigt bemærkninger om personel under afsluttende bemærkninger.

Økonomiske rammer.

I henhold til Kystverkets Årsrapport for 2007 udgør de almindelige driftudgifter til hele Kystverkets virksomhed 1.016 mio. norske kr. Kystverket offentliggør ikke udgifter for driften af havmiljøområdet specifikt.

Materielmæssige aspekter.

De materielmæssige aspekter f.s.v.a. dedikerede og "assisterende" miljøenheder fremgår af bilag 1.

Afsluttende bemærkninger vedr. Norge.

Norge har ligesom de øvrige lande indgået nogle internationale aftaler. Se bilag 4 for nærmere beskrivelse.

- Bonn-Aftalen.
- Københavns-Aftalen.

SVERIGE

De organisatoriske forhold på det politiske niveau.

Ansvaret for redningstjeneste, herunder miljøreddningstjenst till sjöss udføres i henhold til lov nr. 2003:778 og forordning nr. 2003:789. Opgaven er på baggrund heraf delegeret til Kystvagten. Den svenske Kystvagt er organisatorisk underlagt det svenske Forsvarsdepartement. De overordnede målsætninger for den svenske kystvagt besluttet af "Riksdagen". På baggrund af disse overordnede mål udstikkes retningslinjerne for styringen af Kystvagtens virke af den svenske Regering.

De organisatoriske forhold på det operative niveau.

Kystvagtens ansvarsområde mht. miljøbekæmpelse og beskyttelse omfatter søterritoriet, den økonomiske zone og søerne Vänern, Vättern og Mälaren. Havne, kanaler og øvrige indre vandveje og søer henhører til det kommunale beredskab.

De organisatoriske forhold på det taktiske niveau.

Den svenske kystvagt har ansvaret for bekæmpelsen af forurening på havet. Den svenske kystvagt styres på højeste operative niveau fra kommandocentralen i Karlskrona. Den daglige ledelse styres fra fire regionale kommandocentraler, der er placeret i henholdsvis Härnösand, Stockholm, Göteborg og Karlskrona. De 4 regionale kommandocentraler har til sammen 26 kyststationer inklusiv en flyvekyststation til deres rådighed.

Kystvagtens dedikerede kapaciteter inden for miljøberedskab består af 14 egentlige miljøskibe, samt en række mindre overvågnings og redningsfartøjer, hvoraf enkelte har en begrænset miljøkapacitet. Kystvagten råder over 3 overvågningsfly, som patruljerer over territorialfarvandet, EEZ og de store søer. Denne overvågning suppleres med satellitovervågning.

Kystvagtens enheder udfører miljøovervågning med både skibe og fly. Øvrige statskibe udfører miljøovervågning i forbindelse med løsning af deres primære opgaver.

Opgaver og beføjelser i h.t. nationale love mv.

Kystvagtens opgaver inden for havmiljø omfatter overvågning af havet, beskyttelse af miljøet, og bekæmpelse af forurening for så vidt angår olie og kemikalier på havet.

Kystvagten har beføjelser til at indlede undersøgelser i forbindelse med opståede eller forestående forureninger af havet, med hensyn til bevisindsamling, samt udstedelser af forbud og påbud. I kystvagtens besætninger findes personer, der har gennemgået uddannelse ved politiet inden for bevisindsamling mv.

Personel og uddannelsesmæssige forhold.

Personellet er ansat direkte ved kystvagten og gennemgår en etårig aspirantuddannelse, hvorefter der tilbydes diverse specialuddannelser. Der er ca. 800 ansatte i kystvagten, men da kystvagten løser flere

opgaver, herunder at opgaverne løses samtidigt kan det ikke umiddelbart fastslås, hvor stor en del, der er beskæftiget med miljøberedskab.

Kompetencerne inden for miljøbekæmpelse vedligeholdes gennem nationale og internationale øvelser.

Se i øvrigt bemærkninger om personel under afsluttende bemærkninger.

Økonomiske rammer.

Det har ikke været muligt at fremskaffe detaljerede økonomiske oplysninger. Sverige bruger årligt samlet 225.254.000 svenske kroner på den samlede redningstjeneste.

Se i øvrigt bemærkninger om økonomi under afsluttende bemærkninger.

Materielmæssige aspekter.

De materielmæssige aspekter f.s.v.a. primære og sekundære miljøenheder fremgår af bilag 1.

Kystvagten råder desuden over et antal lægtvandsfartøjer, der kan flyttes rundt på lastbiler for indsættelse, hvor det måtte være nødvendigt.

Afsluttende bemærkninger Sverige.

Kystvagtens forureningsbekæmpelseskapacitet er dimensioneret til at bekæmpe et udslip på op til 5000 tons, hvilket er i overensstemmelse med HELCOM's anbefaling. Sverige har et erklæret mål om at kunne håndtere udslip op til 10.000 ton i år 2012.

Internationale aftaler.

Se bilag 4 for nærmere beskrivelse.

- HELCOM.
- Bonn-Aftalen.
- Købehavnsaftalen.
- SWEDENGER.

TYSKLAND

De organisatoriske forhold på det politiske niveau.

Trafikministeriet i Tyskland er overordnet ansvarlig for bekæmpelsen af forurening på havet. I henhold til "en administrativ aftale" af 1997/1995 er det operative ansvar delegeret som et fælles ansvar mellem regeringsniveau og de regionale kystmyndigheder (Bundes und der Küstenländer), som ligger ud til Nordsøen og Østersøen. Siden 2003 har opgaven ligget hos det fælles koordinationscenter: The Central Command for Maritime Emergencies eller på tysk: Havariekommando. Samarbejdet ledes af en repræsentant fra regeringsniveauet (Bundes).

De organisatoriske forhold på det operative niveau.

Havariekommando, der fysisk er placeret i Cuxhaven, er tildelt det overordnede operative ansvar for bekæmpelsen af forurening på havet.

Havariekommando består af 5 afdelinger, som tilsammen danner et kompetencecenter for maritime nød- og katastrofesituationer. Forurening på havet og på kysten varetages af to afdelinger, en for kystnære operationer og en for operationer på det åbne hav. Disse afdelinger koordinerer indsatsen, uanset om den foregår i Nordsøen eller Østersøen.

Afdelingen for det kystnære område dækker desuden Vadehavet, kystlinjen, havne og flodmundinger.

Havariekommando har også ansvaret for forureningsbekæmpelse ved offshore installationer.

De organisatoriske forhold på det taktiske niveau.

Den tyske maritime bekæmpelseskapacitet består af 17 beredskabsplagte enheder hvoraf 4 konstant er på havet. 9 af de 17 skibe tilhører forbundsstaten og er placeret spredt ud langs de tyske kyststrækninger og er primært til operationer på det åbne hav (High sea vessels). De resterende 8, primært mindre enheder, tilhører de enkelte delstater og er beregnet til kystnære operationer - heraf et enkelt udelukkende til operation i havne.

Havariekommando koordinerer en eventuel bekæmpelsesindsats og kan udover de primære miljøkapaciteter trække på øvrige statslige og regionale institutioners skibe samt private aktører og udenlandske samarbejdspartnere.

Det maritime situationsbillede opbygges blandt andet ved hjælp af oplysninger fra Vessel Traffic Service og diverse rapporteringssystemer. Miljøskibene udfører ikke egentlig miljøovervågning, men der udføres overvågning i forbindelse med løsning af øvrige opgaver.

De store miljøskibe løser desuden en række andre opgaver, så som brandslukning, redning og bøjehåndtering, som ledes af andre afdelinger i Havariekommando.

Havariekommando råder desuden over to miljøfly til overvågning af søterritoriet, samt eventuel bevisindsamling i tilfælde af forurening.

Opgaver og beføjelser i h.t. love og bekendtgørelser m.v.

Havariekommandos opgaver inden for havmiljø omfatter overvågning og bekæmpelse af forurening for så vidt angår olie og kemikaliefurening af havet.

Miljøskibene har ikke politimyndighed, så i tilfælde af boarding med bevisindsamling, udstedelse af bøder og tilbageholdelser tilkaldes politiet, oftest Wasserpolizei.

Personel og uddannelsesmæssige forhold.

Personellet består af civile søfolk, som er ansat af den myndighed, der råder over de enkelte skibe.

Alle miljøkapaciteterne trænes jævnligt i diverse øvelser, både nationalt og i rammerne af de internationale aftaler.

Se i øvrigt bemærkninger om personel under afsluttende bemærkninger.

Økonomiske rammer.

Det har ikke været muligt at fremskaffe økonomiske oplysninger.

Materielmæssige aspekter.

De materielmæssige aspekter f.s.v.a. primære og sekundære miljøenheder fremgår af bilag 1.

Afsluttende bemærkninger Tyskland.

Tyskland har indgået en række internationale aftaler. Se bilag 4 for nærmere beskrivelse:

- HELCOM.
- Bonn-Aftalen.
- DENGERNET.
- SWEDENGER.
- Aftale om Tysk-Polsk samarbejde i Pommern Bugt.

Afsluttende bemærkninger

Det skal understreges, at forskelligheden i de enkelte landes opbygning og sammensætning af beredskabet gør det yderst vanskeligt at lave en valid sammenligning. Særligt på det økonomiske og personelmæssige område, hvor det dels ikke har været muligt at skaffe alle relevante oplysninger, og dels ikke er entydigt, hvilke dele af beredskabet og den omgivende organisation der indgår i opgørelserne. Ligeledes skal det fremhæves, at såvel dedikerede som assisterende miljøkapaciteter i varierende grad udfører andre opgaver.

Den skematiske oversigt (bilag 1) over enhederne i henholdsvis det danske, svenske, norske og tyske havmiljøberedskab viser, at Danmark har færre skibe dedikeret til forureningsbekæmpelse end de øvrige nationer. Det skal bemærkes, at "Assisterende" miljøenheder betyder, at enhederne anvendes til løsning af flere opgavetyper, hvor en af delopgaverne er assistance i fm. forureningsbekæmpelse på havet, f. eks. udlægning af flydespærringer.

Landenes havmiljøberedskab er imidlertid indrettet efter betingelserne i det enkelte land. Landenes forhold er væsentligt forskellige, blandt andet på grund af kyststrækningens længde og landenes geografiske udstrækning. Fælles for de fire lande er dog, at de alle har et relativt begrænset antal dedikerede miljøkapaciteter, og et stort antal "assisterende" enheder.

Havmiljøberedskabet i Norge og Sverige dækker hver især en kyststrækning på mere end 1000 sømil. Det danske ansvarsområde fra Bornholm i øst til Nordsøen i vest har en geografisk udstrækning på ca. 500 sømil, målt igennem Storebælt. Tysklands kyststrækning er noget mindre, men adskilt i to områder henholdsvis Nordsøen og Østersøen. Det tyske beredskab dækker også udmundingen fra flere floder med de afledte krav til kapaciteterne, som dette medfører.

Forskellene gør sammenligning af beredskaberne ud fra antallet af enheder alene uhensigtsmæssig."